

ΔΥΟ ΔΩΔΕΚΑΔΕΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

Ἐπιγράφαντες οὕτω τὸ παρὸν ἡμῶν ἄρθρον, ὅπως τὸ ἐπεγράψαμεν, ἀληθεύομεν ἴσως· διότι ἂν καὶ ὄχι ὀλόκληρα εἰκοσιτέσσαρα ψηφίσματα ἐκδίδομεν, ἀλλὰ τεμάχια μόνον τόσα, πάντα ὅμως εἶναι νέα τοῖς ἀρχαιολογοῦσιν, καί, πλὴν ἑνός, ὅπερ ἠδυνήθημεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὡς συναρμοστέον μὲ ἐν τῶν πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐκδεδομένων, τὰ ἄλλα φαίνονται καὶ εἶναι ἴσως ἀθύποστατα. Ἐνῶ δὲ κινουοῦσι τὴν περιέργειαν τοῦ ἀναγνώστου δι' οὗ προσφέρουσιν οὐκ ὀλίγου ὕλικου, ἐμποιοῦσι καὶ λύπην διὰ τὴν ἄκρως κολοβὴν τοῦ ὕλικου τούτου κατάστασιν καὶ τὸ ἐντεῦθεν δύσκολον τῆς κατανοήσεως αὐτοῦ καὶ χρησιμοποίησεως πρὸς ἀναπαράστασιν τοῦ τῶν πάλαι Ἀθηναίων βίου. Ἄλλ' ἐλπίζεται, ὅτι τὸ ἐπιμελὲς καὶ ἐπίμονον τῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαιότητος μετ' ἔρωτος προσιόντων ἀνδρῶν, ὁποῖους οἱ νῦν χρόνοι ἀναδίδουσι πολλοὺς, θὰ δυνηθῆ ἐκ τοιούτων συντριμμάτων κοινῇ συνεργασίᾳ ν' ἀνεγείρη ποτὲ τὸ ἀρχιτεκτόνημα τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἀρτιώτερον ἢ ὅσον νῦν ἐπιτρέπεται νὰ προσδοκῶμεν.

Πάντα τὰ σήμερον ἐκδιδόμενα τεμάχια εἶναι ἐξ Ἀθηναίων καὶ δὴ ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς κάτω πόλεως, περισυλλεχθέντα παρ' ἰδιωτῶν καὶ πωληθέντα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἡμῶν Ἐταιρίαν, οὐ πρὸ πάνυ πολλοῦ χρόνου. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ Ἐθνικῷ κεντρικῷ Μουσείῳ.

Ἴδου τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν, τεταγμένα, καθ' ἣν ἠδυνήθημεν νὰ ποιήσωμεν διάκρισιν, χρονολογικῶς.

1.

5	Ν Ο Ξ Κ Α
	Μ Α Τ Ο Δ Ε
	Κ Λ Ι Α Θ Ε Τ
	Η Ο Ι Δ Ι Κ Ο Λ Α
	Ι Ν Ε Ξ Δ Α Ν Ι
	Λ Ε Λ Α Ν Τ Ο Ν Α

Ὁ λίθ. Πεντελ. ὕψους 0,24, πλάτ. 0,19, πάχ. 010.—Τέλος ψηφίσματος, ἐν ᾧ φράσεις μόνον τυπικαὶ ὑπελείφθησαν, ἐκ τῆς ὑποθέσεώς του δὲ οὐδέν. Μεταγραφὴ αὐτοῦ καὶ συμπλήρωσις τις δὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν δοθήτω ὡς ἐξῆς:

.

νος κα (τὸ δὲ φσέφισμα τό δε (ἀναγραφάτο ὁ γραμματεὺς κτλ. καὶ κ(ατ)αθέτ(ο ἐν πόλει.

Ἡοι δ(ε) κολα (κρέται δόντον τὸ ἀργύριον· Ἡοί 5 τ)ινες δ' ἂν π. (ἀπ; α-γ)γελάντον Α.

2.

5	Ϟ Λ Ε Ι Ε Ι Λ ,
	Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ
	Ξ Λ Ε Ξ Ι Τ Ο
	Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Ε
	Λ Ι Τ Ε Μ Β Ο Λ
	Α Ι Α Υ Τ Ο Η Σ

Ὁ λίθ. Πεντελ. ὕψους 0,15, πλάτους 0,18, πάχ. 0,06.—Τέλος εἶναι καὶ τοῦτο ψηφίσματος, ἐπιδεχόμενον μεταγραφὴν καὶ συμπλήρωσιν τοιάνδε:

. (εὐε-)

ργέ(τ)ε(κ;)ε(ν' τὸ δὲ φσέφισμα τό δε ἀναγράφαι τὸν γραμματεῖα (τῆς βολῆς ἐν στέλει λιθίνει τ-έλεσι το(ῖς ὁ δεῖνα εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Ε (. τὸς δὲ στρατηγὸς κ- 5 αὶ τῆμ βολ(ἐν τὲν ἀεὶ βολεύσαν ἐπιμέλεσθ-αι αὐτῷ Ηό (πὸς ἂν μεδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικεῖται.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ δύο τεμάχια, ὡς εἶδαν οἱ ἀναγνώσται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ὀρθογραφίας, εἶναι τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος χρόνων, ἤτοι τοῦ εἰ^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος, τὰ δὲ ἐξῆς εἶναι νεωτέρων χρόνων ἀπὸ τοῦ δ^{ου} αἰῶνος καὶ κατωτέρω.

3.

	L	Π	Ι	Δ	Ξ	Ι	
	Φ	Ι	Λ	Ο	Ξ	Ε	Ν
ΔΟΞΕΝΤΗΙ							
ΓΥΕΦ							

Λίθ. Πεντελ. Ψ. 0,13, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,07.

Τῶν πρώτων δύο στίχων τὰ γράμματα μεγαλλί-
τερα καὶ ἀραιότερα, τὰ δὲ τοῦ γοῦ καὶ δου μικρό-
τερα καὶ πυκνότερα.

Μεταγράψω ταῦτα οὕτω :

4.

		. Ι . Θ Ε
		Ι Ο Ι Ξ Υ Μ Μ /
		Ι Ν Μ Η Δ Ο Δ Ο Κ
		Ω Μ Ρ Ο Λ Ε Ω Ν Ο Ξ
5		Ξ Α / Β Η Ρ Ι Ξ Α Δ Ε
		Φ Ο Ρ Ο Υ Ξ Κ Α Ι Α Θ Β Ι
		Μ Μ Η Α Ρ Ο Δ Ω Ξ Ι Ν Α Θ Η Ι
		Α Τ Τ Ε Ι Ν Β Η Ρ Ι Ξ Α Δ Η Ν
		Ι Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Δ Υ Ν Α Τ Ο Ν Κ
10		Ω Ι Η Κ Ε Ρ Ξ Ε Β Λ Ε Ρ Τ Η Ν Μ ,
		Ξ Ρ Α Τ Τ Ε Ι Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι
		Ρ Ι Τ Η Ι Δ Υ Ν Α Μ Ε Ι Ο Ν Τ Α Ξ
		Ξ Τ Α Ξ Ε Λ Λ Η Ν Ι Δ Α Ξ Τ Α Ξ Τ Λ
		Η Ρ Ι Ξ Α Δ Ε Ι Κ Α Ι Α Μ Α Δ Ο
15		Ρ Ο Ν Τ Ο Μ Ρ Α Τ Ρ Ι Ο Ν Κ Α Ι /
		Υ Θ Ε Ρ Α Ξ Ξ Ι Ν Α Ι Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Σ
		Θ Η Ν Α Ι Ο Ι Ξ Κ Α Θ Α Ω Μ Ο Ξ Α Ν Κ Α
		Ε Ι Κ Α Ι Κ Ε Ρ Ξ Ε Β Λ Ε Ρ Τ Η Ι Ε Α Ν
		Τ Α Ι Α Ρ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Β Ο
20		Ι Κ Α Ι Κ Ε Ρ Ξ Ε Β Λ Ε Ρ Τ Ι
		Ε ^ Ι ^

Ἐπὶ Δεξι (θεοῦ ἄρχοντος
Φιλοξεν.

Ἐδοξεν τῆι (βολῆι καὶ τῶι δήμωι. ὁ δεῖνα ἐγγρ-
αμμάτ)ευε Φ

καὶ δέχομαι τὸ ἐν τῷ α΄στίχῳ συμπληρωθὲν
ὄνομα τοῦ Δεξιθέου, ὡς τὸ τοῦ ἄρχαντος ἐν Ὀλυμπ.
98,4 = 385/4 πρὸ Χρ. καθ' ἃ φέρεται ἐν τοῖς πε-
ρισωθεῖσι καταλόγοις.

Λίθ. Πεντελ. Ψ. 0,27, πλάτ. 0,31, πάχ.
0,09. Μεταγράψω τὰ κεφαλαία οὕτω

.
. . . θε . . .
. . οι συμμα(χ . . .
. . ν Μηδοδοκ . . .
. . τῶμ πόλεων, ὄσ(αι . . .
5 σαι Βηρισάδε(ι . . .
. . φόρους καὶ Ἄθη(να . . .
. ἐὰ)μ μὴ ἀποδῶσιν Ἄθη(ναίους
. πρ)άττειν Βηρισάδην (καὶ Κερσεβλ-
έπτ;)ην κατὰ τὸ δυνατὸν κ . . .
10 ωι ἡ Κερσεβλέπτην μί . . .
. . ς πράττειν Ἄθηναίους; . . .
τοὺς ἐ)πὶ τῆι δυνάμει ὄντας . . .

. πόλει)ς τὰς Ἑλληνίδας τὰς τ; ε;λοῦ-
σας; Β)ηρισάδει καὶ Ἄμαδό(κωι .
15 φό)ρον τὸν πάτριον καὶ / . . .
. . ἐλε)υθέρας εἶναι καὶ αὐτονό-
μους . . . Ἄ)θηναίους καθὰ ὤμοσαν κα-
ι Βηρισάδ)ει καὶ Κερσεβλέπτῃ· ἐὰν
δὲ ἀφιστῶν)ται ἀπ' Ἄθηναίων, βο(ηθεῖ-
20 ν Βηρισάδην) καὶ Κερσεβλέπτ(ην . . .
. . . ε
.

Τὰς ὀλίγας μου συμπληρώσεις δὲν νομιζῶ πολὺ
ἀσφαλεῖς, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω, πόσα
γράμματα εἶχεν ἀρχῆθεν ἕκαστος στίχος. Φαίνον-
ται μὲν τινες στίχοι καὶ μᾶλλον ὁ δέκατος ἕνατος
ὑποδηλοῦντες ὅτι εἶχον ἀνὰ 28, ἀλλὰ δὲν εἶναι

τοῦτο ἀναμφήριστον· ἴσως καὶ πλείοτερα ἐκεῖ ἐξέλιπον.

Ἔχομεν δὲ ἐνώπιόν μας συνθήκην συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν μετὰ τὸν ἐν ἔτει 358 πρὸ Χρ. φόνον τοῦ βασιλέως Θρακῶν Κότυος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλθόντων Κερσεβλέπτου τοῦ υἱοῦ του (τρὶς ἐδῶ γραφομένου Κερσεβλέπτου) καὶ δύο ἄλλων Βηρισάδου καὶ Ἀμαδόκου. Τὴν συνθήκην ἔστερξαν οὗτοι πρυτανευθεῖσαν παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ὧν εἶχον χρεῖαν, ἅτε πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Βηρισάδου ἄλλως τὰ πράγματα ἐχώρησαν, ὅπως ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγῳ τοῦ Δημοσθένους διὰ μακρῶν λέγονται. Τίς δὲ εἶναι ὁ Μηδόδοκος ὁ ἐν στίχῳ γ^ο, ἀγνοῶ· διότι πρώτην φορὰν τοιοῦτο ὄνομα παρουσιάζεται. Τὸ Μήδοκος μόνον ἐκ τοῦ Ξενοφάντος καὶ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου γνωρίζεται ὡς ὄνομα βασιλέως τῶν Ὀδρυσῶν, ἀλλ' ἐν παλαιότεροις τοῦ παρόντος ψηφίσματος χρόνοις. Ἄλλα τινὰ τῶν τοῦ κειμένου οὐδὲ θίγω καὶ ἐν τῷ παρόντι.

5.

Ο ΕΙ Δ
Ι Ξ Μ Α Τ
Η Μ Ω Ι Ε Ρ
Ν Β Ο Λ Η Ν
5 Ο Ξ Ξ Τ Ρ Α
Ρ Ο Ξ Ο Δ
Τ Ο Ν Δ
Λ Κ Α Λ
Ρ Ρ ὸ

Λίθ. Πεντελ. ὕψ. 0,20, πλάτ. 0,13, πάχ. 0,14. Πάντοθεν κολοβὸν τὸ τεμάχιον καὶ δυστέκμαρτον τὸ ποτὲ μῆκος τῶν στίχων του, ὥστε ἀρκεῖτω ἢ ἐξῆς δι' ὀλίγων συμπλήρωσις, ἀδιαφόρως ἐπὶ δεξιὰ ἢ ἐπ' ἀριστερὰ τεθειμένη.

.
.
.
5
.
.
.
.
.
.
.

6.

Γ
Δ Η Δ Γ
Χ Ι Ω Ν Ο < Ι
Γ Ω Μ Μ Η Ρ Ο Ι Ο Ν Ι Ω Ν
5 Ε Λ Η Τ Α Ξ Ε Α Ν Κ Α Τ /
Ε Γ Γ Ρ Α Ψ Ω Ξ Ι Ν . Ν
Ε Ν Α Ι Τ Ι Ν Α Ι Η . Ι
Ν . Ν Λ . Λ Υ Τ Ο Ν Τ
10 Ο Ν Γ Ε Ξ Κ Α Τ Α Ι Ρ Η
Ο Ξ Τ Ι Ξ Ε Γ Γ Ρ Λ
Ε Ξ Τ Η Ψ Ξ Τ Η Λ Η Ν Ι
Ρ Ρ Ο Ν Τ Λ Τ Ω Ι Λ
(κενόν)

Λίθ. Πεντελ. πάντοθεν κολοβός. Ὑψ. 0,20, πλάτ. 0,15, πάχ. 0,09. Τὸ χάραγμα ἀμελές, καὶ ἡ γραφή ὄχι ἀκριβῶς στοιχηθὲν πανταχοῦ. Ἴσως εἶναι φυλῆς ἢ δήμου ψήφισμα, εἰμὴ καὶ κοινοῦ τινὸς θιασωτῶν ἢ ὀργεῶνων. Μεταγράφω αὐτὸ οὕτω πως·

.
.
.
5
.
.
10
.
.

7.

5
· φ Η Γ Η Ξ Ι Ο Υ Α Ρ Χ
· = Ι Δ Ο Ξ Ε Ν Α Τ Η Ξ
· . Ξ ϕ Ρ Υ Ν Ω Ν Ο Ξ Γ
· Ε Υ Ε Ο Α Ρ Γ Η Λ
· Ν Α Τ Ε Ι Κ Α Ι Γ
· Ε Κ Κ Λ Η Ξ Ι
· Η ϕ Ι Ξ Ε Ι

Λίθ. Πεντελ. ὕψ. 0,21, πλάτ. 0,15, πάχ. 0,07.—Ὁ Ἡγησίας ἀρχων ἤρξεν Ὀλ. 114,1 = 324/3 πρὸ Χρ.—Ὁ ἔκτος στίχος συμπληρούμενος κατὰ τὸ εἰκὸς δίδει 28 γράμματα, ἀλλ' οἱ ἄλλοι, φαίνεται, περιελάμβανον καὶ ὀλιγώτερα καὶ πλείοτερα, ποικίλλοντες ἀπὸ 27 ἕως 30, καθ' ἣν τοῦλάχιστον αὐτῶν τολμῶ ἐγὼ συμπλήρωσιν ἐν τῇ ἐξῆς μεταγραφῇ·

Ἔφ' Ἠγησίου ἄρχ(οντος, ἐπὶ τῆς Ἐρεχθίδος ἐνάτης (πρυτανείας, ἢ Διόγνητος) Φρύωνος (Ῥαμνούσιος ἐγραμμάτευε, Θαρρηλιῶνος

5 ἐνάτει καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας,) ἐκκλησί(α κυρία· τῶν προέδρων ἐπέψ)ήφιζεν

Τὸ ὄνομα τοῦ Φρύωνος ἐν τῷ γ' στίχῳ καὶ τὸ μετ' αὐτὸ σωζόμενον ὄχι ὁλοκλήρως γράμμα, ὁμοιάζον ὡς Ε ἢ ὡς Ρ, μοὶ παρέσχον τὸ ἐνδόξιμον νὰ συμπληρώσω Ῥαμνούσιος καὶ νὰ ὀνομάσω Διόγνητον τὸν γραμματέα, ἐπειδὴ ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐν Ἀθηναίου τόμῳ Ε' σελίδι 161 ἐξεδόθη πρὸ δεκαετίας ἀναθηματικὴ ἐκ τοῦ Ἀθήνησιν Ἀσκληπιείου ἐπιγραφὴ ἔχουσα οὕτω· «Φρύων Ῥαμνούσιος ὑπὲρ Διογνήτου τῷ υἱὸ ἀνέθηκεν ἐπὶ Νικοδήμου ἱερέως». Ἦτο δ' ἐκείνη τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν χρόνων. Εἶπα λοιπόν, ὅτι πιθανὸν ἐκεῖνος ὁ υἱὸς Διόγνητος νὰ ἐγραμμάτευεν, ὅτε τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγράφετο. Ἄν τυχὸν ἐσφάλην, θὰ εὐρεθῆ τις νὰ μὲ διορθώσῃ.

8.

	Ι Ο
	Α Ι
	Ε Υ Ε
	Ε Κ Α
5	Ι Η Ξ Ι Α Γ
	Ρ Ε Υ Η Φ
	Ξ Ε Δ Ο Ξ
	Ξ Δ Η Μ Ε
	Υ Κ ς

Λίθ. Ὑμήτ. ὕψ. 0,14, πλάτ. 0,05, πάχ. 0,08. Τεμάχιον πάντοθεν κολοβόν, ὅμως δὲ δυνάμενον μεθ' ἱκανῆς ἀσφαλείας νὰ μεταγραφῆ καὶ ἐν μέρει συμπληρωθῆ οὕτω·

. . . .
 . . ο . .
 . . αι . .
 . . ἐγραμμά(τ)ευε . .
 δ)εκα
 5 . . ἐκκ)λησία ἐ(ν . .
 τῶν προέδρων ἐ)πεψήφ(ιζεν . .
 . . ς· ἔδοξ(εν
 Δημάδης) Δημέ(ου Παιανιεύς εἶπεν·
 . . οκρ . .

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1886.

Ὁ Δημάδης, ὃν συμπληρωτικῶς ἐνεθέσαμεν, εἶναι ὁ διαβόητος ῥήτωρ, ὁ φονευθεὶς τῷ 318/7 πρὸ Χρ. = Ὀλ. 115, 2. Ἄλλα ψηφίσματα, αὐτοῦ εἰπόντος, εἶναι τὰ ἐν CIA, II, 1, ὑπ' ἀρ. 124. 127. 174. 178. 193. ἔτι καὶ τὸ ἐν Ἀθηναίου τόμου ἔκτου, σελ. 158, ὅπερ εἶναι τὸ μῆκιστον πάντων.

9.

	. Λ Ε Ω Ν	
	Ι Α Ρ Ι Ν Ο	
	Μ Μ Α Τ Ε Υ	
	Ε Ι . Ι Δ Α Ξ Τ Ε Τ	
	Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ξ Ε Κ	5
	Υ Η Φ Ι Ξ Ε Ν Φ Ι Λ Ο	
	Ο Ξ Κ Α Ι Ξ Υ Μ Ρ Ρ Ο	
	Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι	
	Ε Υ Ξ Ε Ι Ρ Ε Ν Ε	
	Ο Υ Α Γ Α Λ Μ Α	10
	Υ Α Τ Ο Μ Ρ Ε	
	Ι Λ Ι Ο .	
	

Λίθ. Πεντελ. ὕψ. 0,19, πλ. 0,16, πάχ. 0,09. Τοῦτο εἶναι τὸ τεμάχιον, περὶ οὗ εἶπα προοιμιάζόμενος, ὅτι συναρμοστέον μὲ ἐν τῶν πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐκδεδομένων, ἔχον τὰς ἀρχὰς πέντε μόνον στίχων. Μετὰ τοὺς πρώτους ἐκδότας Πιττάκην καὶ Ῥαγκαβὴν τὸ ἐξέδωκεν ὁ Köhler ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 256. Καὶ ἐγὼ δὲ ἐκεῖθεν λαβὼν τὸ ἀντιγράφω ἐδῶ, ἵνα φανῆ ὅτι προσανήκουσιν ἀλλήλοις τὰ δύο τεμάχια. Ἴδου αὐτό·

Ε Ρ Ι Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ε
Τ Ι Δ Ο Ξ Ε Κ Τ Η Ξ
Ξ Δ Η Μ Ο Χ Α Ρ Ο Υ
. Ν Ρ Ο Ξ Ι Δ Ε Ω Ν
Ι Υ Α

Νῦν δὲ μεταγραφόμενα ὁμοῦ τὰ δύο τεμάχια καὶ συμπληρούμενα κατὰ τὸ εἶκος, τῇ βοήθειᾳ καὶ τριῶν ἄλλων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος γραφέντων ψηφισμάτων, τῶν ἐν CIA, II, 1 ἐκδεδομένων ὑπὸ τοὺς ἀρ. 255, 256b, καὶ 257, παρέχουσι τὸ ἐξῆς ὁπωσοῦν συνεχὲς κείμενον.

Ἐπὶ Φερεκλέ(ους ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Λεωντίδος ἐκτης (πρυτανείας, ἢ Ἐπι)χαρῖνο-ς Δημοχάρου(ς Γαργήττιος ἐγραμμάτευε)ν Ποσιδεῶν(ος μετ') εἰ(κ)άδας, τετ-5 ἄρτη)ι κα(ι εἰκοστῇ τῆς π)ρυτανείας, ἐκ-

7

12.

	. I											
L	I	R	N	A	I	A						
I	T	O	Y	H	Φ	Σ	M	A				
P	A	M	M	A	T	E	A	T	O	N		
H	Ξ	A	I	E	N	A	K	P	O	P	C	
H	N	T	H	Ξ	Ξ	T	H	Λ	Ξ	Z		
Δ	H	M	O	Y	Δ	Δ	Δ	P	A	X	M	
T	A	A	N	A	Λ	I	Ξ	K	O	M	E	N
E	I	Δ	Ω	Ξ	I	N	P	A	N	T	E	Ξ
I	O	Δ	H	M	O	Ξ	O	A	Θ	H	N	
N	T	O	I	Ξ	Φ	I	Λ	O	T			
Λ	O	.	O	I	I							

Λίθ. Πεντελ. Υψ. 0,185, πλάτ. 0,225, πάχ. 0,12, Μεταγράφομεν και συμπληροῦμεν τὰ ἀπὸ τοῦ γ'. στίχου και ἐξῆς:

.....

 ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα (ἐν στήλῃ λιθίνῃ τὸν γ)ραμματέα τὸν κατ-
 5 ἄ πρυτανείαν και στ)ῆσαι ἐν ἀκροπό(λε-
 ι, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφ)ὴν τῆς στήλης δ(οῦ-
 ναι τὸν ταμίαν τοῦ) δήμου ΔΔΔ δραχμ(ὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσμα)τα ἀναλισκομέν(ω-
 ν τῶι δήμωι, ὅπως ἂν) εἰδῶσιν πάντες . . .
 10 ὅτ)ι ὁ δήμος ὁ Ἀθην(αί-
 ων χάριτας ἀποδίδωσι)ν τοῖς φιλοτ(ιμ-
 ουμένοις κτλ.

13.

Μ Α Ξ Ε Κ Κ Ι
 Ξ Κ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Τ

Ο Δ Η Η

. δραχ)μὰς ἐκκ(τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλι)σκομένων τ(ῶι δήμωι.

ὁ δήμ(ος.

Λίθ. Πεντελ. πάντοθεν κολοβός. Υψ. 0,23, πλάτ. 0,12, πάχ. 0,10.— Δὲν ἔχει τι ἄλλο πε-
 ρίεργον τὸ τεμάχιον τοῦτο, εἰμὴ τὴν δίπλωσιν τοῦ κάππα ἐν τῷ ἐκκετῶν, ὅπερ δὲν εἶναι βέβαια σφάλμα τοῦ λιθοξόου, ἀλλὰ παράστασις πιστῆ ἰδιαζούσης τινὸς προφορᾶς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Οὕτω ἀνεγνω-
 σθη ἐν ἄλλῳ ψηφίσματι Ἀττικῷ τοῦ ἔτους 285

πρὸ Χρ. (ἐν Φιλίστορ. τ. 3, σ. 463) « ἐκεκετῶν ἰδίων », και ἐν ἐπιγράμματι ἀρχαϊκῷ Θίσβης (ἐν Ἀθην. τ. 4, σ. 378): « εὐχὰν ἐκεκετέσαντι ».

14.

	N	I	K	O	Ξ	T	R	A	T							
Δ	Ε	Δ	Ο	Χ	Ο	Α	Ι	Τ	Ω	Ι	Δ	Η	Μ			
Α	Τ	Ο	Ξ	Δ	Ι	Α	Τ	Ε	Λ	Ε	Ι	Ρ	Ε	Ι		
Ο	Ν	Υ	Ξ	Ι	Ω	Ν	Φ	Ι	Λ	Ο	Τ	Ι	Μ	Ο		
Η	Ν	Α	Υ	Τ	Ο	Υ	Ε	Ρ	Ι	Μ	Ε	Λ	Ε	Ι		
. . .	Ι	Ξ	Τ	Ο	Ι	Ξ	Α	Ι	Ε	Ι	Χ	Ο	Ρ	Η	Γ	Ο
. Π	Η	Ρ	Ε	Τ	Ω	Ν	Τ	Α	Ρ	Ε	Ρ	Ι	Τ	Ο	Υ	
. Α	Ι	Ν	Ι	Κ	Ο	Ξ	Τ	Ρ	Α	Τ	Ο	Ν	Κ	Μ		
. Τ	Η	Ν	Κ	Α	Ι	Ξ	Τ	Ε	Φ	Α	Ν	Ω				
. Ε	Φ	Α	Ν	Ω	Ι	Ε	Ι	Ν	Α	Ι						
. Ι	Ε	Γ	Γ	Ο	Ν	Ο	Ι									
Ξ	Ε	Ν	Κ	Α												
Τ	Ο	Υ	;													
Τ	Λ															

Λίθ. Υμήτ. Υψ. 0,21, πλάτ. 0,21, πάχ. 0,09. Τῆς στοιχηδὸν γραφῆς παρεξεστράπη ὁ χαρακτής ἐν τῷ σ'. στίχῳ, ἐμβαλὼν τὸ δεύτερον ξ ὡς ὁράται ἄνω, ἐν στενῷ, εἶτα δ' ἐπανελθὼν εἰς τὴν κανονικὴν τῶν γραμμάτων χάραξιν.— Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἕκαστος στίχος θὰ εἶχε ποτε ἀνὰ 29 γράμματα, ὡς τοῦτο μάλιστα ἐκ τοῦ β^{ου} στίχου φαίνεται, δίδω ἐν τῇ ἐξῆς μεταγραφῇ τινὰς συμπληρώσεις:

.....
 . . . Νικοστρατ
 . . . δεδόχθαι τῶι δήμ(ωι) ἐπειδὴ Νικόστ-
 ρατος διατελεῖ πε(ρὶ τὸν ἀγῶνα τῶν
 Δι)ουσιῶν φιλοτιμο(ύμενος
 5 . . . αὐτοῦ ἐπιμελεῖ
 . . . ις τοῖς αἰεὶ χορηγο(ῦσι προθύμω^ς
 ὑ)πηρετῶν τὰ περὶ τοῦ(ς θεοῦ(ς, ἐπαινε-
 σ)αι Νικόστρατον Κ
 . . . την και στεφανῶ(σαι αὐτὸν χρυσῶι σ-
 10 τ)εφάνωι· εἶναι δὲ . . .
 κα)ὶ ἐγγόνου(ς . . .
 . . . σε,ν κα
 . . . το . . .
 . . . τ(α) . . .

Υπετόπασα ἐπὶ βραχύ, μὴ τυχὸν ὁ ἐπαινούμενος ἔχη τι κοινὸν μετὰ τὸν ἄλλοθεν γνωριζόμενον Νικόστρατον, ποιητὴν τῆς μέσης ἢ τῆς νέας κωμωδίας. Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸς και ὑποκριτῆς τις διά-

σημος, και ἄλλος ξένος, πολιτογραφηθείς ὑπ' Ἀθηναίων, οὗ μνημονεύει ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην λόγῳ, ἔχοντες τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἐξ οὗ ἡ περὶ τούτων ζήτησις καθίσταται ὄχι εὐχερής. Σημειῶ δὲ, ὅτι τοῦ 16^{ου} στίχου τὸ Ε εἶναι ἐφθαρμένον καὶ μᾶλλον φαίνεται ὡς Η, τοῦ δὲ 17^{ου} τὸ ἡμιψι, ὃν κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ θραύσματος, δύναται νὰ ἐκληφθῆ καὶ ὡς Υ.

15.

	Κ Η // Ε . . .
	Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Ε Ι Σ Ε Ν Α Κ Α Ι Π
	Γ Ε Ι Ν Τ Η Ν Δ Ο Κ Ι Μ Α Σ Ι Α

Λίθ. Πεντελ. Ὑψ. 0,11, πλάτ. 0,16, πάχ. 0,12. — Τοῦ τεμαχίου τούτου τὰ γράμματα εἶναι ἀμελοῦς χαράγματος καὶ ὄχι στοιχηδόν, ὅμως δὲ φαίνονται μοι ἐπιεικῶς παλαιὰ καὶ ἴσως τῶν ἀρχῶν τοῦ 7^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος. Περιέργως δὲ πάνυ ἡ δι' αὐτῶν ἀτελῶς ἐξηνηγεμένη τυπικὴ φράσις, ἡ δηλοῦσα τὰ κατὰ τὴν πολιτογράφησιν ξένων τελούμενα, ἦδε:

« τοὺς θεσμοθέτας, ὅταν πληρῶσιν δικαστήριον εἰς ἓνα καὶ πεντακοσίους δικαστάς, εἰσαγαγεῖν αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν »

αὐτὴ αὐτὴ ἐλλείπει ἐν ἐνὶ κεκολοβωμένῳ ψηφίσματι τοῦ CIA, II, 1, τῷ ὑπ' ἀριθ. 455 (στίχ. 10 καὶ 11), καὶ ἤθελέ τις εἶπῃ, ὅτι ἐξεκόπη ἐξ ἐκείνης τῆς στήλης τὸ ἡμέτερον τεμάχιον· ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. Ἄλλη εἶναι ἐκεῖ ἡ διάθεσις τῶν γραμμάτων, τῶν τε σωζομένων καὶ τῶν ἐλλειπόντων, καὶ ἄλλη ἐνταῦθα. Ἐν ἐκείνῃ μὲν τῇ στήλῃ τέλει δύο συνεχῶν στίχων λείπουσιν, ἐν οἷς ποτε περιελαμβάνετο ἡ ῥηθεῖσα φράσις (ἦν οἱ ἐκδύται, ὡς εἰκός, συνεπλήρωσαν), ἐν δὲ τῷ ἡμέτερῳ τεμαχίῳ ἀρχαὶ δύο στίχων σώζονται, αἱ ἔχουσαι αὐτήν. Ὅθεν ῥητέον, ὅτι διάφοροι καὶ ἄσχετοι πρὸς ἀλλήλους οἱ δύο λίθοι.

16.

	Ι Π Ε Ν
	Μ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο

	Γ Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Σ
	Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ
	Ε Ι Δ //
	Ξ

5

Λίθ. Πεντελ. πάντοθεν κολοβός. Ὑψ. 0,13, πλάτ. 0,20, πάχ. 0,11. — Τοῦ ἐθίμου χάριν ἔπεται μεταγραφὴ, ἀδιαφόρως τιθεμένων τῶν δλίγων συμπληρώσεων δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν·

	τῶν προέδρων ἐπεψήφ)ιζεν (ὁ δεῖνα
	. . . καὶ συ)μπρόεδρο(ι·
	(ἔδοξεν τῷ δήμῳ);
 Γαργήττιος (εἶπεν·
	. . σ)τρατηγός . .
	. . εἶδη . .

5

17.

	Ν
	Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν -
	Ι Ι Ε Ν Α Ρ Ι Σ
	Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ι Ε Δ
5	Ι Θ Ε Ο Σ Α Ρ Ι Σ
	Σ Κ Ι . Ω Ν Ο Ν . Ν
	Ο Ι Τ Ω Ι
	Ν Ο Σ Τ
	Κ //

Λίθ. Πεντελ. πάντοθεν κολοβός. Ὑψ. 0,11, 0,20, πάχ. 0,12. Ἀναγινώσκομεν·

 Ν . .
 τῆ)ς πρυτανε(ίας, ἐκκλησία·
	τῶν προέδρων ἐπεψήφ)ιζεν Ἄρισ
	. . καὶ συμπ)ρόεδρο(ι· ἔδ(οξεν
5 ἰθεος Ἄρισ

Τὰ λοιπὰ κάλλιον ν' ἀφήσωμεν ὡς ἔχουσιν ἐν τοῖς κεφαλαίοις.

18.

	Ι .
	Ι Ω Ν
	Ω Ι
	Π Ε Ν Ε Ρ Ε .
	Ν Δ Ι Α Τ Γ . . .
	Ο Ν Τ
	-

5

Λίθ. Πεντελ. Ὑψ. 0,14, πλάτ. 0,10, πάχ. 0,07. Ἀναγινώσκομεν τὰ ἀπὸ τοῦ τρίτου μόνον στίχου καὶ ἐξῆς·

. Ι .
 ιων
 τῶι δῆμ(ω)ι·
 ὁ δεῖνα εἶπεν· ἐπε(ι-
 5 δὴ ὁ δεῖνα εὔνο(υ)ς ὦν διατε(λε-
 ῖ τῶι δῆμ(ω)ι λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέ(ρ)οντ(α)

19.

Α Ξ Ε Κ Κ Λ Η Ξ
 Ι Ε Ν Μ Ν Η Ξ Ι Κ Λ Η Ξ
 — Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω
 Μ Ο Φ Ι Λ Ο Υ Α Χ Α Ρ Ν Ε Υ Ξ Ι
 5 < Λ Η Ξ Ξ Ω Τ Α Ι Ρ Ο Υ Α Μ Φ Ι Ρ
 Ο Ν Τ Ε Δ Ι Ε Τ Ε Λ Ε Ι Ε Υ Ν Ο
 Α Ο Η Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Υ
 Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Α Ξ
 Ε Ν Η Ν Ο Χ Α Ξ Ι Ν
 10 Α Τ Τ Ο Υ Ξ Ι Ν Κ /
 Ν Τ Α Ι Π Α Ξ /
 Ο Τ Ι Μ Ω
 Ι Α

Λίθ. Πεντελ. Ψφ. 0,11, πλάτ. 0,17, πάχ.
 0,06. Τεμάχιον πάντοθεν κολοβόν. Γράμματα μι-
 κρά καὶ ὄχι στοιχηδόν. Μεταγράφομεν αὐτὰ καὶ
 συμπληροῦμεν οὕτω πως·

.
 τῆς πρυτανείας, ἐκκλησί(α) τῶν προέδρων
 ἐπεψήφισεν Μνησιακῆς . . .
 Ἔδοξεν τῶι δῆμ(ω)ι·
 . . . Δημοφίλου Ἀχαρνέως εἶπεν· ἐπειδὴ
 5 . . κλῆς Σωταίρου Ἀμφιπ(ολίτης
 πρότερον) τε διετέλει εὔνο(υ)ς ὦν τῶι δῆμ(ω)ι
 τῶι) Ἀθηναίων καὶ αὐ(τὸς καὶ οἱ
 παῖδες;) αὐτοῦ καὶ τὰς τ(ε) εἰσφορὰς . .
 εἰς)ενηνόχασιν (. τὰ τε ἄλλα;
 10 πρ)άπτουσιν κα(λῶς καὶ
 . . νται πασ(α) . .
 ..φιλ)οσίμως . . .

Σημειοῦμεν, ὅτι τὸ ἐν τῷ βῷ στίχῳ κύριον ὄνομα
 ἐχαράχθη ἐν βαθυτέρῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου, ἐξα-
 λειφθέντος ἐκεῖ ἄλλου τινὸς προτέρου. Τὸ δὲ ὄνομα
 Σώταιρος τὸ ἐν στίχῳ εῖ δὲν εἶναι εἰσέτι τεθησαυ-
 ρισμένον ἐν τῷ τοῦ Pape λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνο-
 μάτων τῆς Ἑλληνικῆς, εἰ καὶ πλεονάκις ἤδη ἀπὸ
 ἐτῶν τινῶν ἀνεγνώσθη ἐν ἐπιγραφαῖς, λ. χ. ἐν
 Decharme, Inscr. de Béotie p. 33, (ἔνθα ὁμοῦς οὐκ

ὀρθῶς ἐξελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐκδότη) ἐν Ἀττικῆς ἐπι-
 γρ. ἐπιτυμβίαις τῆς ἐμῆς συλλογῆς, ἀρ. 1080, ἔτι
 παρὰ τῷ Καραπάνῳ ἐν Dodone, pl. XXIII, 5, καὶ
 εἶ που ἄλλοθι. Ἀλλὰ τὸ Πάπειον λεξικόν, τὸ τό-
 σον ἐπικουροῦν ταῖς φιλολογικαῖς μελέταις, δυστυ-
 χῶς δὲν μετεξεδόθη ἀπὸ τοῦ 1870, ὡς ἔπρεπεν,
 ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συμπεριλάβῃ πολὺ καὶ καλὸν ὕλι-
 κόν, τὸ γνωστὸν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλ'
 ἀπλῶς μετετυπώθη τῷ 1875.

20.

Ι Ξ Ι Α
 Ι Λ Ω Ι Κ Α Τ
 Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ο
 Α Θ Ε Ι Τ Υ Υ
 5 Ι Τ Α Ξ Δ Ω .
 Ξ Ρ Α Ι Ν Ε Ξ /
 < Α Ι Ξ Τ Ε Φ /
 Α Χ Μ Ω Ν Φ Ι
 Ν Δ Η Μ Ο Ν
 10 . Ν Ψ Η Φ Ι
 Τ Α Ν

Λίθ. Υμητ. πάντοθεν κολοβός, ὕψ. 0,13, πλάτ.
 0,10, πάχ. 0,10. Ἡ μεταγραφή καὶ συμπλήρω-
 σις αὐτοῦ δὲν εἶναι εὐχερής. Περιοριζόμεθα εἰς
 ὀλίγα·

. ς ι α . .
 . . ηλωι κατ . .
 . . φ)ιλοτιμο . . .
 . . ἀγ)αθει τύχ(ει) . .
 5 . . ι τὰς δω(ρεὰς) . .
 . . ἐπαινέσα(ι) . .
 . . καὶ στεφ(α)νῶσαι χρυσῶι στεφάνωι
 ἀπὸδρ)αχμῶν φι(λοτιμίας) ἕνεκα
 τῆς πρὸς τὸν) δῆμον τ(ὸν) Ἀθηναίων
 10 . . ν ψηφι . .
 . . ταν

21.

Ο Μ Λ
 Α Υ Τ Ω Ι Γ
 Β Ο Υ Λ Γ
 Ε Υ Ε Ρ Γ Λ
 5 Ξ Ρ Ρ Ο Ε Δ
 Ξ Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Σ
 Η Μ Ο Ν Ο Τ Ι Α
 Ι Κ Η Ν Ω
 Ν Κ
 10 Ι

Λίθ. Ὑμήτ. πάντοθεν κολοβός, ὕψ. 0,13, πλάτ. 0,08, πάχ. 0,06. Τρόπος γραφῆς ὁμοιάζων τῶ ἐν τῶ ἐφεξῆς ὑπ' ἀρ. 23 τεμαχίῳ, ἀλλ' ὄχι κατὰ τὴν παράλειψιν τῶν μεσαίων κεραίων τοῦ Α καὶ τοῦ Ε.— 'Αναγινώσκομεν'

5 . . . ομε . .
 . . αὐτῶι πι; . .
 . . . βουλη . . .
 . . εὐεργε . . .
 5 . . τοῦς προέδ(ρους) . . .
 χρηματίσαι π(ε)ρι τούτω(ν, γνώμην δὲ κτλ.
 εἰς τὸν δῆ)μον, ὅτι δοκεῖ . .
 . . Κυζ)ι; κηνό(ν . .
 . . . νκ . . .
 10

22.

	Ε	Κ	Λ	Λ
	. Δ	Ε	Κ	Θ
	Υ	Ξ	Π	Ρ	Ο
	Δ	Η	Μ	Ο	Υ
5	Α	Ι	Ε	Γ	Ο
	Γ	Ε	. Τ	Ο	Ι
	Υ	Ε	. Γ	Ε	Τ
	Κ	Α	. Ε	Π	Ι
	. Ι	Ν	Κ	Α	Ι
10	Υ	Α	Ι	Δ	Ε
	Α	Τ	Ε	Α	Τ
	Ε	Ι	Κ	Α	Ι
	Ε	Τ	Η	Ν	Α
	Ο	Τ	Ο	Υ	Δ
15	Τ	Ζ	Ν	Κ	Α
	Ν	Ω	Ν	Τ	Ω
	Ξ	Κ	Α	Ι	Κ
	Υ	Τ	Α	. . .	

Λίθ. Πεντελ. Ὑψ. 0,33, πλ. 0,18, πάχ. 0,12.

5
 εκ.
 . δεδόχθαι τ(ῶι δῆμωι· εἶναι αὐτο-
 ὺς προξένου(ς καὶ εὐεργέτας τοῦ
 δήμου τοῦ 'Αθ(ηναίων καὶ αὐτοὺς κ-
 5 αὶ ἐγγόνους (. καθά-
 πε(ρ) τοῖς ἄλλ(οις) προξένου(ς) καὶ ε-
 ὑε(ρ)γέταις
 κα(ι) ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν τὴν βου-
 λῆν καὶ τοὺς (στρατηγού(ς) ἀναγρά-
 10 φαι δὲ τόδε τ(ὸ ψήφισμα τὸν γραμμ-
 ατέα τῆς βου(λῆς) ἐν στήλει λιθίν-

ει καὶ στῆσ(αι ἐν ἀκροπόλει, εἰς δ-
 ἐ τὴν ἀναγρ(αφὴν τῆς στήλης) δότω
 ὁ τοῦ δήμου (ταμίας) δραχμᾶς ΔΔ ἐκ
 15 τῶν κατὰ ψ(ηφίσματα ἀναλισκομέ-
 νων τῶι δῆ(μωι)
 ς καὶ κα(λέσαι) ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρ-
 υτα(ν)ε(ῖον) εἰς αὔριον.

23.

Δ	Ε	Υ	Τ	Ε	Ρ	Λ	Ι	Μ	Ε	Τ	Ε	Ι
Ν	Κ	Λ	Η	Τ	Ο	Ξ	Τ	Ρ	Α	Τ	Η	
Η	Ξ	Κ	Κ	Λ	Η	Ξ	Ι	Λ	Λ	Σ		
Ο	Ε	Ο	Υ		Τ	Ι	Μ	Ω	Ν	Λ		
Ε	Ρ	Ε	Ι	Δ	Η	Ρ	Λ	Υ	Ξ	Ι	Μ	5
Ι	Λ	Ε	Ι	Ε	Υ	Μ	Ε	Ν	Ε			
Ν	Ε	Ι										

Λίθ. Ὑμητ. Ὑψ. 0,20, πλάτ. 0,15, πάχ. 0,11.
 Εἶχέ ποτε ἡ στήλη αὕτη ἀετωμάτιον, οὐ σώζεται
 μικρὸν μέρος. Τρόπος γραφῆς ὄχι ὁ στοιχειθόν, καὶ
 χάραγμα γραμμάτων ἀμελές, ἢ μάλλον εἰπεῖν
 ἰδιόρρυθμον, καθ' ὃ αἱ διάφοροι κεραῖαι τῶν γραμ-
 μάτων δὲν συνάπτονται ἀλλήλαις κατὰ τὰς γω-
 νίας, τακτικῶς δὲ παραλείπονται αἱ μεσαῖαι τοῦ Α
 καὶ τοῦ Ε, καὶ ἐν μὲν τῶ Ε δὲν βλέπτει αὕτη ἢ
 παράλειψις, κακίστη δὲ εἶναι ἐν τῶ Α, ὁμοιομένω
 οὕτω ἐντελῶς τῶ Λ. Τοιαύτης γραφῆς παραδείγ-
 ματα βλέπει τις ἐν τῶ CIA ἐκδεδομένα οὐκ ὀλίγα.
 ἐν ψηφίσμασι δηλαδὴ τοῦ βου πρὸ Χρ. αἰῶνος. Καὶ
 τοῦτο δὲ τὸ τεμάχιον εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους βε-
 βαίως ἀνάγεται. 'Ἄλλ' ἄς δώσωμεν πρῶτον τὴν
 μεταγραφὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀναγκαιοτάτων μόνον
 καὶ βεβαίων συμπληρωμάτων.

'Επι ἄρχοντος, ὄνο)ς δευτέραι μετ' εἰ-
 κάδας βουλή ἐν βουλευτηρίω) σύνκλητος στρατη-
 γῶν παραγγειλάντων καὶ ἀπὸ βου(λῆς) ἐκκλησία Λε.
 θεοῦ· Τίμων Λ.
 5 εἶπεν·) ἐπειδὴ Πασίμ(αχ-
 ος παρὰ τῶι β(ασ)ιλεῖ Εὐμένει . . .
 Ν; εἰ . . .

Τρία τινὰ ἀποτελοῦσι τὸ ἀξιοπεριέργον τοῦ τε-
 μαχίου τούτου· α^{ον} ὅτι παραλείπεται ἐν αὐτῶ ἡ
 μνεῖα τῆς πρυτανευούσης φυλῆς καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν
 γραμματέως καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκκλησίας (1)·

(1) Ταῦτα ἢ πάντα ἢ τινὰ αὐτῶν πολλάκις διὰ διαφόρους λόγους
 παραλείπονται ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασι καὶ τῶν παραλείψεων τού-

διότι συμπληρωμένων τῶν πρώτων τριῶν στίχων κατὰ τὸν μόνως δυνατὸν τρόπον, βεβαίως δὲ ὑπολείπεται χωρὸς δι' ἄλλα γράμματα. Συνεπληρώθη δὲ ἰδίως ὁ β^{ος} καὶ γ^{ος} στίχος κατὰ τὴν σπανιωτάτην ἢ καὶ ὄλως μοναδικήν, ἃν δὲν ἀπατώμαι, τυπικὴν φράσιν, ἣτις ἀνεγνώσθη ποτὲ ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ ἐν CIA, II, 1, ὑπ' ἀρ. 439 τυπωθέντι.

β^{ον} ὅτι τὸ τριγράμματον τέλος τοῦ γ^{ου} στίχου καὶ τὰ ἐλλείποντα δύο τρίτα τοῦ δ^{ου} στίχου κατανωσίν ὄλως ἄπορα καὶ αἰνιγματώδη. Τί ἄρα γε ἐκεῖ ὑπολανθάνει; Μόνον πιθανὸν εἶναι, ὅτι ἐν τῷ θεοῦ ἔχομεν τέλος κυρίου ὀνόματος ἀνδρός· ἀλλὰ τίς θὰ ἦτο ὁ ἐν τοιαύτῃ θέσει ὀνομαζόμενος; Πρόεδρος τις ἐπιψηφίζων; ἀπίθανον· ὁ δὲ εἰπὼν τὸ ψήφισμα ἔπεται ἀναγεγραμμένος Τίμων κτλ.

γ^{ον} καθ' ἣν ἐποιήσαμεν συμπλήρωσιν τοῦ τέλους τοῦ ε^{ου} στίχου, λαβόντες τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τῆς Ἀππιανοῦ Συριακῆς βίβλου (κεφ. 23-24), προβαίνει εἰς μέσον Πausίμαχος, ὁ ναύαρχος τῶν Ῥοδίων νηῶν, τῶν συμμαχησασῶν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τῷ βασιλεῖ τῆς Περγᾶμου Εὐμένει τῷ β^ω ἐν τῷ κατὰ Ἀντιόχου τοῦ Συρίας βασιλέως πολέμῳ, τῷ διαπολεμηθέντι ἀπὸ τοῦ 192 ἕως 189 πρὸ Χρ. Τούτου ὅμως τοῦ ἀνδρός, (δι' οἰονδήποτε λόγον τιμηθέντος ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τούτῳ τῷ ψηφίσματι) τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Ῥωμαίῳ ἱστορικῷ Λιτίῳ (βιβλ. XXXIII, 18. XXXVI, 45. XXXVII, 9-12) φέρεται ὄχι Πausίμαχος, ἀλλὰ Πausίστρατος. Ὁ Λίβιος πιθανῶς τὸ ἔλαβεν ἐκ τῶν ἱστοριῶν τοῦ Πολυβίου, οὗ τὰ χειρόγραφα ἐν βιβλ. 21, 5 ἔχουσι τὰ νῦν Πausίστρατος καὶ ὁ ἐκδότης Im. Bekker ἔθεσε Πausίστρατος, ἐπειδὴ Πausίστρατος ὄνομα δὲν ὑπάρχει γνωστὸν. Πausίστρατον ἔτι λέγει τὸν ναύαρχον καὶ ὁ Πολύαινος (στρατηγημ. 5, 27), Πausίστρατον δὲ τὸν αὐτὸν ἄνδρα ὁ Σουΐδας ἐν λ. διάληψις καὶ πυρφόρος. Ἡμεῖς δὲ παρατηροῦντες ὅτι ἄλλος Πausίστρατος παρὰ τὸν κατὰ Λίβιον (ἔστω καὶ τὸν Πολύβιον) καὶ τὸν Πολύαινον δὲν γνωρίζεται ἐκ παλαιῶν πηγῶν (1), οὔτε Πausιμέ-

των παραδείγματα κατέλεξεν ὁ v. Velsen ἐν τοῖς Berichten d. berl. Akad. τοῦ 1856, σελ. 118. Ἐπιθι δὲ καὶ τοῦ βιβλίου τοῦ W. Hartel τοῦ ἐκδοθέντος ἐν ἔτει 1878 καὶ ἐπιγραφόμενου Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen τὰς σελ. 26. 32. 35. 46. 56-7. 82. 147.

(1) Μόνον ἐν C. I. G. 986 ἐξεδόθη θηλ. ὄνομα Πausιστράτη ἐξ εἰσακτικῆς διορθώσεως τοῦ Bœckh.

νης τις ἢ Παύσιμος, Πλύσιμος δὲ ἢ Πλυσίμαχος ἢ Πλυσιμένης ἤθελαν εἶναι γελοῖα, νομίζομεν ὅτι τὸ Πausίμαχος τοῦ Ἀππιανοῦ, κοινὸν ἄλλως ὄν ὄνομα καὶ ἄλλων ἀνθρώπων, (ἴδε τὸ Λεξικ. τοῦ Pape)· πρέπει νὰ προτιμηθῇ διὰ τὸν Ῥόδιον ναύαρχον, ἀφοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀττικῶς τούτου λίθου ὑποδεικνύεται.

24.

Α Μ Μ Α Τ Λ
Ν Η Α Σ Ε Κ Κ Λ Η Ξ
Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Υ
Σ Τ Ο Υ Π Ε
5 Γ Ρ Α Ψ Α Ι
Λ Ι Τ Α Σ Σ
Ι Σ Π Α

Λίθ. Πεντελ. πάντοθεν κολοβός, ὕψ. 0,14, πλάτ. 0,14, πάχ. 0,06. Δὲν ἐπιδέχεται πολλὰς συμπληρώσεις τοῦτο τὸ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων γραφὴν ψήφισμα. Ὅθεν ἀρκεῖται ἢ ἐξῆς μεταγραφῆ·

.
ἐγρ)αμμάτε(μεν.
τῆς πρυταν)νῆας, ἐκκλησ(ια . . .
. . Δ)ωροθέου . . .
.
5
.
.

Ἐκδίδομεν τελευταῖον καὶ ἐν τεμάχιον ψηφίσματος, εὑρεθὲν πρὸ δύο περίπου μηνῶν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς καεῖσης Ἀθηνῶν ἀγορᾶς. (Ἴδε ἐν τῇ ἐξῆς σελίδι τὸ μεγαλογράμματον κείμενον.)

Λίθ. Πεντελ. ὕψ. 0,35, πλάτ. 0,17, πάχ. 0,09. Σώζεται ἄνω μικρότατον λείψανον τῆς ποτὲ ἀναγλύπτου παραστάσεως δι' ἧς ἐκοσμεῖτο ἡ στήλη, ἄκροι πόδες ἀνθρώπου· δηλοῦσι δὲ αἱ τυπικαὶ φράσεις καὶ ἡ ὀρθογραφία τὰς ἀρχὰς τοῦ δ^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος, καὶ εὑρίσκεται ἀσφαλῶς ἢ δεδομένη τῶν πλείστων στίχων συμπλήρωσις.

	Ο	Ι	
	Α	Ι	Τ
	Ω	Ι	Δ
	Η	Μ	Ω
	Υ	Τ	Α
	Ν	Ε	Υ
	Ε	Δ	Ω
	Ρ	Ι	Μ
	Μ	Μ	Α
	Τ	Ε	Υ
	Ε	Μ	Μ
	Υ	Ι	Ε
	Σ	Τ	Α
	Τ	Ε	Ι
5			
	Α	Ι	Ν
	Ε	Σ	Α
	Ι	Μ	Ε
	Ν	Υ	Ι
	Κ	Λ	Ε
	Ο	Σ	Υ
	Ο	Ν	Ρ
	Ε	Σ	Τ
	Ι	Ν	Α
	Ν	Η	Ρ
10			
	Μ	Ο	Ν
	Τ	Ο	Ν
	Α	Θ	Η
	Ν	Α	Θ
	Η	Ν	Α
	Ι	Ω	Ν
	Ο	Ν	Ο
	Σ	Κ	Α
	Ι	Ε	Ν
	Α	Θ	Η
	Ν	Η	Σ
	Ι	Ν	Κ
	Α	Ι	Κ
	Α	Ι	Κ
15			
	Ω	Ι	Κ
	Α	Θ	Α
	Ρ	Ε	Ρ
	Τ	Ω	Ι
	Ν	Ο	Ι
	Σ	Κ	Α
	Ι	Ε	Ρ
	Ι	Μ	Ε
	Ν	Β	Ο
	Λ	Η	Ν
	Τ	Η	Ν
	Α	Ι	Ε
	Σ	Ξ	Ρ
	Υ	Τ	Α
	Ν	Ε	Σ
	Ο	Ξ	Α
	Δ	Ι	Κ
	Η	Τ	Α
	Ι	Κ	
20			
	Ο	Ξ	Ο
	Δ	Ο	Ν
	Ρ	Υ	Ο
	Η	Τ	

Θ ε ο ι.
 Ἔδοξεν τῆι βολῆι) καὶ τῶι δήμω-
 ι· Ἴπποθωντίς ἐπρ)υτάνευε, Δωρ-
 ἐγρα)μμάτευεμ, Μυ-
 5 ἐπ)εστάτει·
 ὁ δεῖνα . εἶπεν· ἐπ)αινέσαι μὲν
 ψικλέος ὕδν
 ὅτι) ἐστίν ἀνήρ
 ἀγαθός περὶ τὸν δῆ)μον τὸν Ἀθη-

10 ναίων καὶ αὐτὸς καὶ) ὁ πατήρ, ἔν-
 αι δὲ αὐτὸν πολίτην) Ἀθηναίων
 καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγ)όνος καὶ ἕνα-
 ι αὐτῶι οἰκοῦντι) Ἀθήνησιν κα-
 ι γῆς καὶ οἰκίας) ἔγκτησιν καὶ
 15 προξενίαν αὐτ)ῶι καθάπερ τῶι
 πατρὶ καὶ ἐκγ)όνοισ καὶ ἐπιμέ-
 λεσθαι αὐτῶ τῆ)ν βολῆν τῆν αἰε-
 ι βολεύουσαν καὶ τ)ὸς πρυτάνες,
 ὅπως ἂν μηδ' ὕφ' ἐν)ός ἀδικῆται κ-
 20 αὶ ἔναι αὐτῶι πρ)όσοδον πρὸς τ-
 ῆν βολῆν, ἂν; το δέ;)ητ(αι.

Δέν μοι φαίνεται περιττὸν νὰ σημειώσω, ὅτι ἐν-
 τοῖς στίχοις δ^ο καὶ ε^ο πιθανώτατα συνεξέλιπον καὶ
 τὰ δημοτικά τοῦ γραμματεύοντος καὶ τοῦ ἐπιστα-
 τοῦντος· διότι ὀνόματα κύρια ἀνδρῶν, ἀρχόμενα
 ἀπὸ τοῦ Δωρ καὶ τοῦ Μυ, ὅσον μακρὰ καὶ ἂν τὰ
 ὑποθέσῃ τις, ἀδύνατον νὰ εὑρεθῶσιν τοιαῦτα, οἷα
 νὰ ἀπαιτῶσιν ἔτι δέκα καὶ δώδεκα γράμματα πρὸς
 συμπλήρωσίν των.

Ἐγγραφον ἐν Ἀθήναις, τῆ 18 Μαΐου 1886, ὅτε ἡ Ἑλλάς ἦν ἀπο-
 κεκλεισμένη ὑπὸ τῶν φοβερῶν στολῶν τῆς Εὐρώπης, ἧρα φερούσης
 τοῖς Τούρκοις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΡΜΑΝΟΥΔΗΣ

(Ἐξεδόθη τῆ 25^η Ἰουνίου 1886.)